

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ - ΕΕΔ και ο ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΡΩΘΗΣΗΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ - ΟΠΕΜΕΔ ευχαρίστως σας γνωρίζουν ότι η εκδήλωση, που έλαβε χώρα διαδικτυακά την 25^η Φεβρουαρίου 2022, στο πλαίσιο της οποίας έγινε η τέταρτη Διάλεξη του τρίτου Κύκλου Διαλέξεων για τη Διαμεσολάβηση, τις οποίες διοργανώνουν, στέφθηκε με μεγάλη επιτυχία.

Συντονίστρια ήταν η Πρόεδρος της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ, **κυρία Κατερίνα Κωτσάκη**, η οποία καλωσόρισε τον ομιλητή, κύριο **Kenneth Cloke**, Αμερικανό διεθνούς φήμης Διαμεσολαβητή, Διαιτητή, Εκπαιδευτή, Coach, Σύμβουλο, εξειδικευμένο στην επίλυση περίπλοκων πολυπρόσωπων διαφορών, διασυννοριακών, οικογενειακών, εργασιακών, δημοσίων τακτικών, σχολικών και άλλων διαφορών, κάτοχο πολλαπλών Πανεπιστημιακών Διπλωμάτων και Μεταπτυχιακών Τίτλων, από το Πανεπιστήμιο της California, BERKELEY, την Νομική Σχολή του U.C.L.A., την Νομική Σχολή του Πανεπιστήμιο YALE, το Εθνικό Δικαστικό Κολλέγιο του Reno στην Nevada κ.α., επίκουρο καθηγητή στην Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Pepperdine, στο Southern Methodist University, στο Πανεπιστήμιο Saybrouk και στο Πανεπιστήμιο της Νότιας Καλιφόρνια και παλαιότερα σε διάφορα άλλα Πανεπιστήμια και Πανεπιστημιακές Σχολές, μεταξύ των οποίων η Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου του Harvard. Ο Ken έχει σχεδιάσει συστήματα πρόληψης επίλυσης διαφορών, εργάστηκε σε περισσότερες από είκοσι πέντε Χώρες και είναι ιδρυτής και ο πρώτος Πρόεδρος του Οργανισμού «MEDIATION BEYOND BORDERS». Έχει δημοσιεύσει πληθώρα άρθρων και είκοσι βιβλία σχετικά με την επίλυση διαφορών ,μεταξύ των οποίων τα βιβλία με τίτλο «MEDIATING DANGEROUSLY», «THE DANCE OF OPPOSITES», «THE CROSSROADS OF CONFLICTS», « MEDIATION IN A TIME OF CRISIS» κ.α.

Η θεματική της Διάλεξης ήταν:

**«Η ΜΑΓΕΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ: Πως να την Ανακαλύψουμε ,να την
Τροφοδοτήσουμε και να την Προάγομε – Τεχνικές Μετατροπής από Επίλυση σε
Συγχώρεση και Συμφιλίωση»**

Ο κ. Cloke άρχισε την Διάλεξη τονίζοντας ότι το θέμα της ομιλίας του είναι η «μαγεία» της Διαμεσολάβησης και ότι τη μαγεία αυτή μπορεί να την βιώσει ο διαμεσολαβητής ακόμα και αν έχει διεξαγάγει μικρό αριθμό διαμεσολαβήσεων. Σκοπός της ομιλίας / συζήτησής του με τους συμμετέχοντες είναι η διαπίστωση των συστατικών στοιχείων της μαγείας αυτής, πως να την βρούμε, πως να την τροφοδοτήσουμε, πως να τη σχηματοποιήσουμε,είπε .

Για να φτάσουμε, όμως, στη μαγεία αυτή, ξεκινάμε με μια δυσκολία: κάθε διαφορά είναι διαφορετική, κάθε άνθρωπος είναι διαφορετικός, ο ίδιος άνθρωπος κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης διαφέρει ανάλογα με τη στιγμή. Οι παραπάνω συνθήκες, όμως, καθιστούν αδύνατο αφενός μεν να πει κάποιος σε κάποιον άλλο πως να διαμεσολαβεί, αφετέρου δε στον ίδιο τον διαμεσολαβητή να γνωρίζει εκ των προτέρων πως θα διαμεσολαβήσει, όπως χαρακτηριστικά τόνισε ο ομιλητής.

Αρωγοί στην προσπάθεια του διαμεσολαβητή είναι οι ικανότητες και οι τεχνικές που έχουμε διδαχθεί, οι οποίες τον βοηθούν να βγάλει τους ανθρώπους, που συμμετέχουν στη διαμεσολάβηση, από το τέλμα στο οποίο έχουν βρεθεί.

Η μαγεία εμφανίζεται σε πολλαπλά επίπεδα, τα οποία ανέλυσε ο ομιλητής στη συνέχεια.

Σύμφωνα με τον κ. Cloke, στο πρώτο επίπεδο «μαγείας,» βρίσκεται η ίδια η διαμεσολάβηση στην οποία ευρίσκονται

Πό τα μέρη, η οποία σηματοδοτεί την «ανάσταση της ελπίδας» ότι, μέσω της συζήτησης, θα βρεθεί λύση στη διαφορά που έχει τεθεί στο τραπέζι της διαμεσολάβησης. Τα μέρη, βρισκόμενα στη διαδικασία της διαμεσολάβησης, μπορούν να δουν « φως στο τέλος του τούνελ» και να βρουν τρόπους επίλυσης της διαφοράς. Μέρος του πρώτου αυτού επιπέδου είναι ο διαμεσολαβητής, ένα πρόσωπο που δεν επηρεάζεται από αυτήν αλλά, παράλληλα, είναι πρόθυμο να ακούσει τα μέρη και να τα βοηθήσει. Όπως είπε ο ομιλητής, η θέση του διαμεσολαβητή σε σχέση με τη διαφορά βρίσκεται σε τρία σημεία ταυτόχρονα: α) εντός της διαφοράς μέσω της ενσυναίσθησης και της ακρόασης, β) εκτός της διαφοράς μέσω της δυνατότητας να προσδίδει προοπτική σε ό,τι έχει έως τότε συμβεί και γ) γύρω από τη διαφορά γνωρίζοντας / διαπιστώνοντας το περιβάλλον και τις συνθήκες ,που δημιουργούν και διατηρούν τη διαφορά. Έτσι, λοιπόν, το πρώτο «θαύμα»- όπως το χαρακτήρισε ο ομιλητής- της διαμεσολάβησης είναι ο διαμεσολαβητής ο οποίος έρχεται προς τα μέρη και τους λέει «πείτε μου τί έγινε». Το δεύτερο «θαύμα» είναι το γεγονός ότι η διαμεσολάβηση φέρνει κοντά άτομα

που δεν εμπιστεύονται ή συμπλαθούν το ένα το άλλο. Όπως τόνισε ο κ. Cloke, βασικός λόγος της εμμονής ενός μέρους στη θέση του είναι το γεγονός ότι, συχνά, η μόνη γνώμη για το τί έγινε είναι η δική του, χωρίς ποτέ να έχει ακούσει τη γνώμη του άλλου. Η διαμεσολάβηση επιτρέπει ακριβώς αυτό: να συνειδητοποιήσουν τα μέρη ότι υπάρχει και άλλη οπτική της αιτίας της διαφοράς και να την σκεφτούν. Το τρίτο «θαύμα» της διαμεσολάβησης είναι η ευκαιρία που δίνει ο διαμεσολαβητής στα μέρη να μιλήσουν για τις πραγματικές αιτίες της διαφοράς, να μιλήσουν για το μέρος του παγόβουνου κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Είναι η στιγμή της συνειδητοποίησης ότι το 90% (τουλάχιστον) αυτού που γίνεται, οφείλεται σε κάτι που βρίσκεται κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας, δεν παρουσιάζεται από τα μέρη, είναι τουλάχιστον ένα στρώμα χαμηλότερα. Πώς, λοιπόν, τα μέρη διεισδύουν στα στρώματα αυτά της άλλης πλευράς; αναρωτήθηκε ο ομιλητής. Μέσω του διαμεσολαβητή!

Στο δεύτερο επίπεδο «μαγείας» βρίσκεται η τεχνική του διαμεσολαβητή. Τι εισφέρει ο διαμεσολαβητής στη συζήτηση, τί ερωτήσεις κάνει προς τα μέρη ώστε η συζήτηση να έχει αποτέλεσμα. Σύμφωνα με το κ. Cloke υπάρχουν τρεις κατηγορίες ερωτήσεων:

A) Αυτές που έχουν αντικειμενικά μία και μόνο σωστή απάντηση. π.χ. ποιος είναι ο μεγαλύτερος και ποιος ο μικρότερος, ποιος είναι ψηλότερος και ποιος κοντότερος κλπ

B) Αυτές που έχουν μία και μόνο σωστή απάντηση σχετικά με πκάθε έναν από τους συμμετέχοντες. π.χ. πόσο χρονών είστε, τι ύψος έχετε; κλπ

Γ) Αυτές που έχουν περισσότερες από μία σωστή απάντηση π.χ. τί προβλήματα αντιμετωπίζετε ανεξαρτήτως της ηλικίας σας, τί σημαίνει το ύψος σας για εσάς; κλπ

Η σωστή επιλογή ερωτήσεων από το διαμεσολαβητή είναι καθοριστική για τη εξέλιξη της διαμεσολάβησης.

Ακολούθησε εκτενής αναφορά του ομιλητή στη σημασία των ερωτήσεων και δη εκείνων της τρίτης κατηγορίας, που, κατά τον ομιλητή είναι οι ουσιαστικές ερωτήσεις. Ο διαμεσολαβητής πρέπει να προετοιμάζει ερωτήσεις, που κατατείνουν στην εύρεση των βαθύτερων αιτιών της διαφοράς, διερευνώντας, μάλιστα, σειρά σχετικών ερωτήσεων, που θα ήθελαν οι ενδιαφερόμενοι να τους τεθούν, όπως: Ποια ερώτηση θα θέλατε να σας γίνει αυτή τη στιγμή; Ποια ερώτηση, αν απαντιόταν, θα ήταν ποιο σημαντική για εσάς αυτή τη στιγμή; Τι είναι σημαντικό για εσάς; Τι σημαίνει για εσάς; κλπ.

Η μαγεία των ερωτήσεων, όπως χαρακτηριστικά είπα ο ομιλητής, πηγάζει από το θάρρος του διαμεσολαβητή να κάνει ερωτήσεις που είναι ... επικίνδυνες γιατί θα μπορούσαν να παρερμηνευτούν και να γίνουν αντιληπτές από τα μέρη ως επικριτικές ή θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε σύγκρουση των μερών. Και, όμως, όπως αναλδει και στο βιβλίο του

«MEDIATING DANGEROUSLY», ο διαμεσολαβητής πρέπει να κάνει «επικίνδυνες» ερωτήσεις και να μην «παίζει εκ του ασφαλούς» γιατί έτσι έχει μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας.

Ο διαμεσολαβητής δεν αρκεί να αντιληφθεί στη διαφορά, πρέπει επίσης να εντοπίσει τα συναισθήματα ,αλλά και τα συμφέροντα των μερών. Για να το κάνει αυτό, όμως, πρέπει να εντοπίσει όλες τις διαστάσεις της υπόθεσης. Κάτι που μπορεί να κάνει μέσω των «επικίνδυνων» ερωτήσεων , οι οποίες κάνουν ακριβώς αυτό : οδηγούν την συζήτηση προς όλες τις διαστάσεις της διαφοράς , όσες και να είναι αυτές. Αυτές οι ερωτήσεις μας επιτρέπουν να σκάψουμε βαθύτερα, να βοηθήσουμε τα μέρη να «ξεκολλήσουν» από τις θέσεις τους και να βρεθεί η λύση.

Ακολούθησε μια ιδιαίτερος ενδιαφέρουσα αναφορά του κ. Cloke στην έννοια της σύγκρουσης (conflict). Για την κατανόηση της έννοιας αυτής ανέφερε δύο παραδείγματα: α) Δεν υπάρχουν τρίχρονα που έρχονται σε σύγκρουση για ερωτικά θέματα. Γιατί; Γιατί τα θέματα αυτά δεν τα απασχολούν, ούτε καν τα σκέπτονται, β) Δεν υπάρχουν εξηντάχρονοι που έρχονται σε σύγκρουση με τους γονείς τους για την ώρα που θα γυρίσουν το βράδυ στο σπίτι . Γιατί; Γιατί έχουν ήδη βρει τρόπο να επιλύσουν το θέμα αυτό χωρίς να βρεθούν σε σύγκρουση. Συνεπώς ως σύγκρουση νοείται η έλλειψη ικανοτήτων στην αντιμετώπιση ενός προβλήματος, που τη συγκεκριμένη στιγμή πρέπει να επιλυθεί. Η μαγεία λοιπόν της διαμεσολάβησης συνίσταται στη προσπάθεια δημιουργίας των συνθηκών, του χώρου, που χρειάζονται τα μέρη για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα και να βρουν τη λύση.

Ακολούθησε συζήτηση και τέθηκαν από το ακροατήριο καίριες ερωτήσεις, στις οποίες ο κ. Cloke απάντησε πρόθυμα δίνοντας εμπειρισταωμένες απαντήσεις, τις οποίες ακολούθησε ουσιαστικός και γόνιμος διάλογος και ανταλλαγή απόψεων με τους συμμετέχοντες.

Άλλη μια φορά, ευχαριστούμε θερμά τον κύριο **Kenneth Cloke** και εκ μέρους της **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ** και εκ μέρους του **ΟΠΕΜΕΔ**, για την τιμή που μας έκανε να μας παρουσιάσει μια τόσο ενδιαφέρουσα και εποικοδομητική Διάλεξη, η οποία διατήρησε αμείωτο το ενδιαφέρον του ακροατηρίου, από την αρχή μέχρι το τέλος.

Και το video της Διάλεξης αυτής έχει αναρτηθεί στον ιστότοπο της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ (<https://eledi.gr/>), στην υποκατηγορία YouTube, από

όπου μπορείτε να την παρακολουθήσετε ξανά, όπως και τις λοιπές διαλέξεις του 1^{ου} Κύκλου, του 2^{ου} Κύκλου και του 3^{ου} Κύκλου Διαλέξεων.

Αθήνα, 9 Μαρτίου 2022

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ**

ΟΠΕΜΕΔ